

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 424/2021-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Dušanom Szabóom, advokátom, Nemocničná 7, Kráľovský Chlmec, proti postupu Okresného súdu Košice-okolie v konaní sp. zn. 11C/73/2012 po náleze ústavného súdu č. k. II. ÚS 120/2019-74 z 5. septembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. júla 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v civilnom spore. Okrem toho sťažovateľ žiada finančné zadosťučinenie 8 000 eur a náhradu trov konania.

II.

2. Proti sťažovateľovi ako žalovanému 3 bola 24. apríla 2012 podaná žaloba o určenie neplatnosti závetu. Nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS/120/2019-74 z 5. septembra 2019 bolo v súvislosti s prieťahmi v tomto spore vyslovené porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3. Okresný súd v tomto spore rozhodol rozsudkom zo 16. apríla 2019 tak, že žalobu zamietol, pričom na tomto rozsudku k 5. septembru 2019 vyznačil právoplatnosť. Nielen žalobca, ale ani sťažovateľ proti tomuto rozsudku odvolanie nepodali. Žalovaný 2 však proti tomuto rozsudku podal až 30. marca 2021 odvolanie, v ktorom navrhol, aby rozhodnutie okresného súdu bolo zmenené tak,

že žaloba sa namiesto zamietnutia odmietne. O odvolaní žalovaného 2 rozhodol krajský súd uznesením zo 4. mája 2021, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 2. júna 2021, tak, že odvolanie žalovaného 2 odmietol. Okrem iného v odôvodnení tohto rozhodnutia skonštatoval, že žalovanému 2 rozsudok okresného súdu predtým nebol doručený, keďže mu nebol doručovaný na ním uvedenú adresu a okresný súd nesprávne vychádzal z fikcie doručenia.

4. Okresný súd advokáta sťažovateľa 6. decembra 2019 vyzval na vyčíslenie trov konania. Advokát sťažovateľa trovy vyúčtoval 20. decembra 2019. Uznesením vyššieho súdneho úradníka z 15. januára 2020 okresný súd rozhodol o výške trov konania. Dňa 31. januára 2020 podal sťažovateľ proti tomuto uzneseniu sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením z 29. júla 2020.

III.

5. Podľa sťažovateľa v konaní aj po náleze ústavného súdu z 5. septembra 2019 došlo k porušeniu jeho základných práv, keďže konanie aj naďalej trvá ďalších 22 mesiacov, keďže na ňom bola nesprávne vyznačená právoplatnosť, hoci rozsudok nebol doručený žalovanému 2. Z toho podľa sťažovateľa vyplýva aj nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu o trovách konania, keďže k tomuto rozhodnutiu došlo predtým, ako bolo konanie právoplatne skončené.

6. Podľa sťažovateľa sa neplatnosť závetu rieši už od roka 2000 a konanie o dedičstve je aj napriek rozhodnutiu v namietanom konaní naďalej prerušené. Sťažovateľ ďalej namietal, že okresný súd nesprávnym postupom pristúpil k vecnému prejednaniu žaloby, keďže žaloba nebola podaná v sudcovskej prekluzívnej lehote a o tej istej veci prebieha iné konanie, ktoré začalo ešte v roku 2000, v ktorom okresný súd žalobu podanú aj proti sťažovateľovi zamietol, pričom krajský súd toto rozhodnutie potvrdil, no konanie nie je právoplatne skončené, keďže, ako tvrdí sťažovateľ, rozsudok krajského súdu z roku 2005 nebol doručený jednému zo žalovaných, ktorého zástupca (sám sťažovateľ) bol splnomocnený len na zastupovanie na pojednávaniach, a nie na prevzatie súdnych písomností. V tejto súvislosti sťažovateľ porušenie svojich základných práv vidí v tom, že žaloba bola pre absenciu podmienok konania prejednaná, hoci mala byť odmietnutá.

IV.

7. Pri rozhodovaní o sťažnostiach pre porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote ústavný súd vychádza z toho, že ich účelom je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu, a k odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (III. ÚS 171/20).

8. Z tvrdení sťažovateľa je zrejmé, že krajský súd v súvislosti s odvolaním iného žalovaného konštatoval to, že tomuto žalovanému nebol rozsudok okresného súdu doručený. Z toho sa ako správny javí záver sťažovateľa o tom, že spor nebol právoplatne skončený v septembri 2019, ale k jeho skončeniu dôjde až potom, ako bude rozsudok doručený tomuto ďalšiemu žalovanému. K tomu však treba uviesť, že sťažovateľ právnu istotu o tom, že konanie bolo právoplatne skončené, musel nadobudnúť už v súvislosti s tým, že žaloba voči nemu bola zamietnutá a na základe tohto zamietnutia bolo o jeho súvisiacom nároku na náhradu trov konania rozhodnuté najprv uznesením vyššieho súdneho úradníka z januára 2020 a následne uznesením o jeho sťažnosti z júla 2020. Právna neistota sťažovateľa ako nevyhnutný predpoklad konštatovania porušenia jeho základného

práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bola u sťažovateľa odstránená za dobu kratšiu ako jeden rok odvtedy, ako u neho bolo vyslovené porušenie jeho základných práv nálezom ústavného súdu z 5. septembra 2019.

9. Skutočnosť, že sťažovateľ sa z rozhodnutia krajského súdu, ktoré mu bolo doručené v júni 2021, dozvedel, že rozhodnutím krajského súdu z mája 2021 bolo odmietnuté odvolanie ďalšieho žalovaného z marca 2021, ktorým iný žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že sa žaloba odmieta, a nie zamietá, pričom tomuto žalovanému nebol rozsudok okresného súdu doručený, je bez významu pre konštatovanie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Sťažovateľ bol v konaní úspešný, keďže žaloba voči nemu bola zamietnutá a bez významu pre jeho právne postavenie z hľadiska prietahov v konaní je to, či táto žaloba bola odmietnutá alebo zamietnutá. Rovnako je bez právneho významu to, kedy presne rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť, keďže okresný súd vo vzťahu k sťažovateľovi konal tak, že vychádzal z toho, že konanie vo veci samej bolo voči nemu právoplatne skončené procesným neúspechom žalobcu, ktorý odvolanie proti rozsudku okresného súdu rovnako ako sťažovateľ nepodal. Právna neistota sťažovateľa v namietanom konaní po právoplatnosti nálezu ústavného súdu z 5. septembra 2019 netrvala dlhšie ako rok a následná právna neistota spočívajúca v nesprávnom vyznačení právoplatnosti na rozhodnutí okresného súdu nie je spôsobilá zasiahnuť do základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta.

10. Obdobne nedošlo k zásahu do základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré sťažovateľ odvodzoval z toho, že proti nemu smerovaná žaloba nebola odmietnutá, ale zamietnutá. Odhliadnuc od zjavnej nesprávnosti argumentácie sťažovateľa, ktorej podstatou bolo tvrdenie o tom, že žaloba mala byť odmietnutá, pričom ním uvádzané skutočnosti sú podľa podústavného práva dôvodom na zastavenie konania, nemožno dospieť k záveru, žeby z ústavného hľadiska bol relevantný dôvod na konštatovanie porušenia jeho základného práva. Pre právne postavenie sťažovateľa z pohľadu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je bez významu, či žaloba bola zamietnutá, odmietnutá alebo konanie o tejto žalobe bolo zastavené, keďže žiadna z týchto foriem rozhodnutí nič nemení na jeho právnom postavení vo vzťahu k žalobcovi, ktorý bol vo vzťahu k sťažovateľovi procesne neúspešný. Z tohto dôvodu nemožno dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

11. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júla 2021

Robert Šorl
predseda senátu